

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 15. Januar 2013. god.
Br. ref.:RK344/13

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

Slučaj br. KI79/10

Podnosilac

Izet Zejnullahu

**Ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda Kosova
Rev. br. 93/2010 od 30. juna 2010. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Kadri Kryeziu, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Ivan Čukalović, sudija
Gjyljeta Mushkolaj, sudija i
Iliriana Islami, sudija.

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je Izet Zejnullahu sa prebivalištem u Vučitrnu, koga zastupa advokat Zait Xhemajli, ul. Meto Bajraktari br. 30, Priština.

Osporena odluka

2. Presuda Vrhovnog suda Kosova, Rev. br. 93/2010 od 30. juna 2010. god.

Predmetna stvar

3. Podnosilac zahteva osporava odluku Kosovske policijske službe u Prištini da se podnosiocu zahteva prekine ugovor o radu na radnom mestu policijskog službenika.

Pravni osnov

4. Član 113. stav 7. Ustava, član 20. Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon) i pravilo 56. stav 2. Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo.

Postupak u Sudu

5. Podnosilac zahteva je 26. avgusta 2010. god. podneo zahtev Ustavnom sudu. Sud je 30. avgusta 2010. god. potvrdio prijem zahteva podnosiocu zahteva.
6. Predsednik Suda je 1. septembra 2010. god. imenovao sudiju Roberta Carolana za sudiju izvestioca i istoga dana je imenovao Veće za razmatranje u sastavu sudija: Snezhana Botusharova (predsedavajuća), Enver Hasani i Iliriana Islami.
7. Sud je obavestio Vrhovni sud Kosova i Ministarstvo unutrašnjih poslova Republike Kosovo o podnošenju zahteva.
8. Ministarstvo unutrašnjih poslova je 4. aprila 2011. god. odgovorilo na obaveštenje.
9. Veće za razmatranje je 6. marta 2012. god. razmotrilo preliminarni izveštaj sudije izvestioca i Sudu iznelo preporuku o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

10. Podnosilac zahteva je bio zaposlen u Kosovskoj policiji ali je 2008. god. otpušten iz policije na osnovu odluke disciplinske komisije od 28. januara 2008. god. i odluke žalbenog odbora Ministarstva unutrašnjih poslova – Kosovske policije od 23. marta 2008. god.
11. Razlog za njegovo otpuštanje je bio da je podnosilac zahteva prilikom podnošenja zahteva za zaposlenje u policiji naveo da protiv njega nije pokrenut bilo kakav postupak za nezakonita dela. Međutim, izneta informacija nije bila tačna. Podnosilac zahteva je 26. oktobra 2002. god. u obrascu za zaposlenje upitan: „... *da li ste ikada bili uhapšeni ili bili predmet istražnog postupka?*“. Na ovo pitanje podnosilac zahteva je odgovorio: „*Ne*“.
12. Sledstveno je zaključeno da je podnosilac zahteva u stvari bio uhapšen u Federalnoj Republici Nemačkoj za teško krivično delo koje je učinio u Manhajmu, Nemačkoj tokom 1998.-1999. Navedenom istragom je utvrđeno da je on nakon hapšenja proveo jedan dan u zatvoru.
13. Podnosilac zahteva je imao uspeha u Opštinskom i Okružnom sudu u osporavanju odluke o njegovom otpuštanju iz policije. Međutim, Vrhovni sud je presudom Rev. br. 93/2010 od 30. juna 2010. god. zaključio da lažno iznošenje okolnosti njegovog osuđivanja predstavlja opravdanje za otkaz.

Navodi podnosioca zahteva

14. Podnosilac zahteva tvrdi da je Vrhovni sud prekršio član 21. stav 1. (Opšta načela), član 31. st. 2. i 3. (Pravo na pravično i nepristrasno suđenje), član 49. stav 1. (Pravo na rad i obavljanje profesije), član 102. stav 2. (Opšta načela sudskog sistema) i član 104. stav 1. Ustava (Imenovanje i razrešenje sudija).
15. Podnosilac zahteva takođe tvrdi da je Vrhovni sud prekršio član 6. Evropske povelje o ljudskim pravima (Pravo na pravično suđenje).
16. Podnosilac zahteva od Ustavnog suda traži izricanje privremenih mera.

Odgovor suprotne strane

17. Ministarstvo unutrašnjih poslova je dopisom od 4. aprila 2011. god. odgovorilo Sudu u kojem potvrđuje obavezu za policijske službenike da poštuju policijska pravila, u jednom od kojih je propisano: „*Podnosioci zahteva i zaposleni trebaju biti iskreni i uvek govoriti ili pisati istinu u vezi svih pitanja koja se odnose na službu, uključujući i datum kada podnesu zahtev da se priključe službi, bez obzira da li su pod zakletvom ili nisu*“.

Ocena prihvatljivosti zahteva

18. Ustavni sud naglašava da po Ustavu nije njegova dužnost da deluje kao apelacioni sud, ili četvrtostepeni sud, u odnosu na odluke donete od strane redovnih sudova. Uloga potonjih je da tumače i primene odgovarajuća pravila procesnog i materijalnog prava (vidi *mutatis mutandis* García Ruiz protiv Španije [VK], br. 30544/96, stav 28., Evropski sud za ljudska prava [ESLJP] 1999-I).
19. Ustavni sud samo može razmotriti da li su dokazi predstavljeni na način kao i da li je postupak uopšte, gledajući u potpunosti, izvršen na takav način da je podnosilac zahteva imao pravično suđenje (vidi presudu Ustavnog suda od 23. juna 2010. god., bivši radnici Energetske korporacije Kosova protiv 49 individualnih presuda Vrhovnog suda Republike Kosovo, pasusi 66 i 67).
20. Nakon razmatranja postupka pred redovnim sudovima u celini, Ustavni sud ne može doći do zaključka da su odgovarajući postupci na bilo koji način bili nepravični ili ukaljani arbitrarnošću (vidi, *mutatis mutandis*, Shub protiv Litvanije, Odluka ESLJP-a u vezi sa prihvatljivošću zahteva br. 17064/06 od 30. juna 2009. god.).
21. Štaviše, podnosilac zahteva nije dostavio nijedan *prima facie* dokaz koji navodi na kršenje njegovih Ustavnih prava (vidi Vanek protiv Slovačke Republike, odluka ESLJP-a u vezi sa prihvatljivošću zahteva, br. 53363/99 od 31. maja 2005. god.).
22. Pošto podnosilac zahteva osporava samo da li je Vrhovni sud primenio odgovarajući zakon i da li je došao do pravilnih činjeničnih zaključaka, ustanovljeno je da podnosilac zahteva traži samo poništavanje zakonite odluke Vrhovnog suda. Stoga, ovaj zahtev je očigledno neosnovan u odnosu na povredu bilo kojeg njegovog ustavnog ili ljudskog prava i sledstveno je neprihvatljiv.

Ocena suštinskih pravnih aspekata zahteva

23. Pošto je zahtev neprihvatljiv ne postoji supstantivna pravna osnova za zahtev podnosioca zahteva.

24. Budući da je zahtev neprihvatljiv i pošto podnosilac zahteva nije uspeo da dokaže povredu Ustava kojom bi pretrpeo nepopravljivu štetu, kao što je novčana naknada bivšeg poslodavca za neopravdan raskid ugovora, ne postoji opravdana osnova za izricanje privremenih mera.
25. Podnosilac zahteva nije dostavio nijedan dokaz ili argumente koji bi predstavljali osnovu za uvođenje privremenih mera.

IZ TIH RAZLOGA

Sud, shodno članu 113. stavu 7. Ustava, članu 20. Zakona i pravilu 56. stavu 2. Poslovnika o radu, nakon većanja 6. marta 2012. god., jednoglasno,

ODLUČIO

- I. DA ODBIJE zahtev kao neprihvatljiv;
- II. Ova odluka će biti dostavljena stranama i objavljena u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona; i
- III. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Robert Carolan

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani